

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 grudnia 1984 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem.

Na podstawie art. 298 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. Nr 51, poz. 330, z 1975 r. Nr 35, poz. 195, z 1982 r. Nr 2, poz. 14 i z 1983 r. Nr 15, poz. 71) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakład pracy na wniosek jednostki kierującej może wyrazić zgodę na skierowanie do pracy za granicą na warunkach przewidzianych w rozporządzeniu pracowników, którzy wystąpią do jednostki kierującej o zatrudnienie na budowie eksportowej (przy wykonywaniu usługi eksportowej).”;

2) § 3a otrzymuje brzmienie:

„§ 3a. 1. Warunkiem wyrażenia zgody na wyjazd do pracy za granicą przez macierzysty zakład pracy jest przepracowanie przez pracownika w tym zakładzie co najmniej 5 lat.

2. Ponowny wyjazd do pracy za granicą może nastąpić nie wcześniej niż po 3-letnim okresie zatrudnienia w kraju.

3. W wyjątkowych przypadkach macierzysty zakład pracy, na wniosek jednostki kierującej, może wyrazić zgodę na ponowny wyjazd do pracy za granicą przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 2.

4. Jednostka kierująca może skierować do pracy za granicą osobę korzystającą z uprawnień emerytalnych.”;

3) skreśla się § 13a.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezēs Rady Ministrów: w z. Z. Messner